

Türkiye sosyalist hareketinin birliğine giden yolun açılması için çaba gösteren, bugün, içinde bulunulan nesnel ve öznel durum itibarıyla bir ara birliktelikten geçmenin gerektiğini düşünen ve bunun en işlevli aracının YASAL, AÇIK BİR DEVRİMCİ SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ olduğunu ifade eden bizler; ilişkide sunduğumuz çerçeve metni ortak katkıya açıyoruz.

Bu görevin, hepimizin ortak çabasıyla gerçekleştirilebileceği bilinciyle sorumluluk duyan tüm sosyalist kişi ve çevreleri böylesi bir hedef etrafında birleşmeye çağırıyoruz.

Sosyalist hareketimizin, bu görevi yerine getirecek teorik-ideolojik-örgütsel birikime sahip olduğuna inanıyoruz.

A- BİRLİK SORUNU

1) Sosyalist hareketimizin bölünmüşlüğü, toplumsal marjinalliği ve giderek hareketin bütününe teorik-politik yeniden üretimi sağlayamaz duruma düşmesi birlik sorununu gündemde tutan ana etkenlerdir.

Birlik sorununun nihai çözümü işçi sınıfının Marksist-Leninist öncü partisinin yaratılmasıdır.

Ancak 12 Eylül yenilgisi teorik olarak kendini yenileyememe ve sosyalist sistemdeki çöküşle katlanarak büyüyen ideolojik-politik-örgütsel dağınıklık koşullarında bugün bir hamlede böylesi bir Marksist-Leninist öncü partinin yaratılabilmesi ve sorunların aşılabilmesi olanaklı görülmemektedir.

Bu hedefe giden yolda öncelikle bugünkü dağınıklık ve marjinalliğin giderilmesi sosyalizmin hızla yitirmekte olduğu prestij ve mevzilerinin savunusu, hitap alanının genişletilmesi ve hareketin

toplumsal meşruiyetinin yeniden kazanılması, sınıf mücadelesi içerisinde etkin bir özne olmayı amaçlayan birleşik örgütlenmenin yaratılmasını gerektirmektedir.

2) Öncü partinin yaratılması sürecinin unsurlarından biri olarak, bu işlevleri yerine getirmekte bir yasal devrimci sosyalist işçi partisinin gerekliliğine inanıyoruz. Nihai bir birlik biçimi olarak görülmemesi gereken yasal partinin bileşenleri grup, çevre ve kişiler arasında tam bir ideolojik homojenlik aranması da yanlış olacaktır. Grup ve çevrelerin kendi örgütlülüklerini sürdürebilecekleri bu partide gerçekleştirilecek olanın "birdiktelik" olarak adlandırılması daha doğrudur.

3) Şimdiye kadar yaşanan birlik süreçleri, hedef ve araçlarda yeterli mutabakata sahip olmanın, birlik yönünde ilerlemek için gerekli önkoşul olduğunu göstermiştir. Bu mutabakat ise bugün kaçınılmaz biçimde asgari ideolojik yakınlıkların üzerine kurulacaktır.

B- PROGRAM TARTIŞMASI

Birliğin örgütsel biçimi, buna giden yoldaki araçlar ve programatik bir ön çerçevede yakın saptamalarda bulunan çevreler, zaman yitirmeksizin bir yasal parti kuruluşuna yönelik çalışmaları birlikte başlatılmalıdır. Bunun bir parçası olarak yürütülmesi gereken bir program tartışmasının ana başlıkları şöyle sıralanabilir:

1) Dünyada yaşanan gelişmelerin, kapitalist sistemin ve sosyalist ülkelerin değişme dinamikleri. Bunlara bağlı olarak dünya devrimci sürecinin bugünkü niteliği ve bileşenleri.

2) Türkiye'nin sınıfsal yapısı, işçi sınıfının niteliği ve dinamikleri.

3) Başta Ortadoğu olmak üzere, Türkiye'nin içinde yer aldığı bölgenin yapısı ve içerdiği devrimci dinamikler. Bunların Türkiye ile etkileşimi.

4) Türkiye işçi sınıfının kent ve kırdaki diğer toplumsal sınıf ve katmanlarla arasındaki çelişki ve çakışmalar. Partinin yürüteceği mücadele ve ittifak politikaları.

5) İşçi sınıfının çeşitli toplumsal muhalefet hareketleri ya da politik eğilimlerle ilişkisi.

a- Partinin devrimci demokrasi ve reformizm karşısındaki tutumu.

b- Partinin Kürt ulusal kurtuluş hareketi karşısındaki tutumu.

c- Partinin bağımsız kadın hareketi karşısındaki tutumu.

d- Partinin barış-çevre-yeşil hareket karşısındaki tutumu.

e- Partinin sosyal demokrasi karşısındaki tutumu.

f- Partinin islâmi hareket karşısındaki tutumu.

C- TEMEL YAKLAŞIMLAR

Öngördüğümüz yasal partinin programatik zeminine ilişkin kimi ön saptamalarımızı şimdiden özetle sıralamakta yarar görüyoruz.

Dünya Boyutu:

1) Reel sosyalizmin çözülüşüyle eşzamanlı olarak ve kendi içsel dinamiklerinin yanı sıra bu olgudan da beslenerek emperyalizm askeri, politik ve ideolojik, çok yönlü bir saldırıya geçmiştir.

2) Geleneksel olarak dünya devrimci sürecini oluşturduğu saptanan sosyalist sistem, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleri ve ulusal kurtuluş mücadeleleri üçlemesinden ilki son dönemdeki gelişmelerle ortadan kalkmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelelerinin sosyalist yöneliş dinamiği sosyalist sistemin var olmadığı koşullarda zayıflayacaktır. Kapitalizmin orta gelişkinlikte olduğu ülkeler ile kapitalizme geri dönmekte olan Doğu Avrupa ülkelerinde, anti-kapitalist işçi sınıfı hareketlerinin rolünün ve öneminin önümüzdeki dönemde yükseleceği öngörülebilir.

3) Uluslararası sosyalist hareketin bunalımı ve reformizm olgusuna karşın, çağımızın 1917 Ekim Devrimi'nden bu yana "emperyalizm ve sosyalist devrimler çağı" olma özelliği sürmektedir.

Bölgemiz:

1) Ortadoğu emperyalistler arası çatışmaların odaklandığı bir bölgedir. Komünist hareket tek tek ülkeler ve bir bütün olarak bölge çapında toparlanabilir ve politika üretebilir hale gelebilirse, önümüzdeki dönemde bölgemizdeki ulusal kurtuluş hareketlerinin işçi sınıfı temellerine yaklaşmaları, anti-kapitalist niteliklerinin

belirginleşmesi beklenebilir.

2) Türkiye'nin sınıfsal dinamikleri ve politik gelişmeler bölge ile birlikte ele alınmak durumundadır. Türkiye işçi sınıfı sosyalizm mücadelesinde bölgedeki diğer işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerini önemli ölçüde etkileyebilir ve müttefikler edinebilir.

Türkiye Boyutu:

1) Türkiye, burjuva demokratik devrimini geç ve sancılı biçimde yaşamış orta gelişkinlikte bir kapitalist ülkedir.

2) Türkiye'de devrimci sürecin taşıyıcısı olabilecek gelişkinlikte bir işçi sınıfı mevcuttur. Türkiye'de gündemde olan bir sosyalist devrimdir.

3) Türkiye kapitalizminin gerek yapısal, gerekse dönemsel olarak ülkedeki toplumsal muhalefeti masnetme ve kendisini istikrara kavuşturma gücü bulunmamaktadır.

4) Türkiye işçi sınıfının sosyalist devrim sürecindeki muhtemel müttefiklerinin başında tarım proletaryası ve yoksul köylülük ile Kürt ulusal hareketi gelmektedir.

KOMÜNİST BİRLİK
GELENEK

KASIM'90